

Kompleksomanija

Izvajalec: Adi Smolar

Avtor besedila: Adi Smolar

Avtor glasbe: Adi Smolar

Na smrt sem se prestrašu, ko prvič sem spoznal,
da dolga suha prekla iz otroka sem nastal.
In da moj velik nos bolj krivo se drži,
in frizura moja vsepovprek štrli.
Madonca, saj sem grši kot zvonar v Notre Dame,
me nobena ženska marala ne bo!
Pa sem zastokal:

**O, mama, kaj naj nardim?
O, mama, kaj naj nardim?
Mama mama mama mama,
o, mama, kaj naj nardim?
Kako naj kompleksov se znebim?**

Prijatelj mi je djal:
je s tabo v redu vse in prav.
Poglej ta špeh, ki name se z leti je nabral,
in pleša mi ratuje, se preveč znojim,
ko je najmanj treba, pa na vso moč zardim.
Madonca, saj sem grši kot zvonar v Notre Dame,
me nobena ženska marala ne bo!
Pa sva oba zastokala:

Prisedu je prijatelj, je dejal:
čist v redu sta oba,
poglejta raje mene, mene reveža.
Ušesa mi ptrlijo, zobje vsi krivi so,
najhuj pa je, da spadam med pigmejsko nacijo.
Madonca, saj sem grši kot zvonar v Notre Dame,
me nobena ženska marala ne bo!
Pa smo vsi trije zastokali:

Tri ure smo ga pili,
vsak v mračne misli ujet,
potem pa smo počasi k sebi prišli spet.
Opazoval smo ženske, to bil je šele hec,
a veste, da konc koncev je lušno biti dedc.
Ženske so še slabše, čist vsaki kaj fali,
se bo za vsazga našla kakšna, lahko smo brez skrbi!
Takrat so pa ženske zastokale: